

הצפנת חורבן ראשון וחורבן בית שני
ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

הצפנות בחומש של חורבן בית ראשון ושל חורבן בית שני

אקדמות מלין

על מה ומדוע חרבה ירושלים זה פעמיים, אמרו חז"ל;

בית ראשון חרב משלוש סיבות והן;

- עבודה זרה;
- גילוי עריות;
- ושפיכות דמים

בית שני חרב בגלל שנאת חנם.

תאימות בין ה"אמונה" לבין ה"אמת" האובייקטיבית והביטוי הפומבי הניתן לכך בפומבי

בימים בהם "שנאת חנם", שהביאה לחורבן בית שני, פורצת בין פלגי העם והקיטוב בשאלות יסוד של דרך ושל אמונה הולך ומעמיק עד כדי להט יצרים מתובל בדברי שטנה, שנאה ובוז של הכל בכל של אלה מול אלה, של הם ואנחנו, של מי שמבחין ומתייג בין אנשי האור לבין אנשי החושך, עלולה חלילה להוביל לחורבן ולמרעין בישין. בימים שכלאה מן הראוי לעצור את המרוץ אל עבר פי התהום ההולכת ונפערת לפני שיהא מאוחר מדי, להתעשת ולערוך **חשבון נפש** בשאלת היחס והתאימות בין מושג ה"אמונה" לבין מושג ה"אמת". שאלת יסוד חיים זו צריכה להיבחן בשתי רמות;

הרמה האחת, מתייחסת ליחסים שבין אדם לחברו, בין אדם לסביבתו, בין אדם לקהילה בה הוא חי ובינו לבין מערכות השלטון הנהוגות בארץ. ©

הרמה השנייה, מתייחסת ליחסים שבין כל אדם, באשר הוא, יהיו דתו, מינו, מוצאו וגזעו אשר יהיו, לבין בורא עולם, על פי אמונתו. שאלת האמונה בקיומו של בורא עולם, הינה שאלה היורדת לשורש הקיום הבסיסי, שכל אדם, באשר הוא, חייב לתת לה תשובה, על מנת שהתנהלות חייו, על כל היבטיה, תתקיים בהרמוניה מלאה, הדרושה לשלוות נפשו, בין אמונתו לבין אורחות חייו.

מתודולוגיה לבחינת שאלת האמונה והאמת

- **הנחת יסוד ראשונה** - תכלית החיים המניעה את האדם הינה תולדה ישירה של אמונה באמת
- **הנחת יסוד שנייה** - המושגים "אמת" ו-"אמונה" מתייחסים לכל אחת ואחת מן השאלות המתבקשות ממהלך החיים בכללותו, ובין השאר, הוא מתייחס לעניינים שברומו של עולם כגון;
 - מי ברא את העולם, שמיים וארץ, על כל נפלאותיו בחי בדומם ובצומח, בנראה ובנסתר;
 - מתי נברא העולם;
 - מהי תכלית בריאת העולם;
 - מי אני ביקום ולשם מה באתי לעולם;
 - מהם הערכים שעל פיהם אדם צריך לכלכל בהם את מעשיו ומחדליו;
 - מהו הדבר שבכלל המושג: "טבע" ומהו הדבר שבכלל המושג: "מעל לטבע";
 - מי שולט ומנהיג את מה שבטבע, ומי שולט ומנהיג את מה שמעל לטבע;

- **הנחת יסוד שלישית - האמונה הינה לעולם סובייקטיבית ואין נפקא מינה עד כמה אנו בטוחים, על פי השכל הישר, באמיתותה. פעמים תימצא תואמת את האמת האובייקטיבית ופעמים - לא. לעומת זאת, ה"אמת" לעולם היא אובייקטיבית, מוחלטת ואוניברסאלית.**
- **הנחת יסוד רביעית - כל אדם רציונאלי, ישר דרך, תם לב, רודף צדק, שואף לתפקד בהרמוניה בין; "אמונתו" הסובייקטיבית לבין "האמת", וכך הוא מכלכל את יחסיו בינו לבין הזולת ובינו לבין בורא עולם.**
- **הנחת יסוד חמישית - מנגנון גיבוש האמונות, ובהתאם לכך, קבלת ההחלטות אצל כל אדם רציונאלי, לעתים מזומנות, איננו מבוסס על ידיעת האמת המוחלטת, אלא - על קיום ראיות ברמת הסתברות גבוהה, אך לא מוחלטת, שמבין כל האפשרויות ההסתברותיות, האמת שבה הם מאמינים, היא היא, האמת העומדת ברמת ההסתברות הגבוהה ביותר ולכן היא היא שמכוונת את אמונתם ואת פועלם.**
- **הנחת יסוד שישית - כל אדם באשר הוא, ניהן ונתברך, על ידי בורא עולם, ב"חופש הבחירה", וכל יהודי באשר הוא, שייך לעם ישראל, שקיבל תורה מסיני, הכוללת תורה שבכתב ותורה שבעל פה. ישנם מבני עמנו, ולא כל שכן - מבני עמים אחרים, התוהים, האומנם, תורה זו, היא היא ה"אמת" לאמיתתה. ברי שהתשובה לתהייה זו נמצאת בבסיס החיים והקיום, ועל פיה מתגבשים ונרקמים יחסי הגומלין בין אדם לחברו ובין אדם לבורא עולם. החפץ ליתן מענה לתהייה זו חייב להציב בפניו את העובדה המוחלטת והיא קיומו של החומש (חמישה חומשי תורה) המהווה "תורה שבכתב", שניתנה לעם ישראל במעמד הר סיני. מעבר לבעלי האמונה האומרים: "נעשה ונשמע", לאלה התוהים והמגששים את דרכם באפולולית עמומה, בתורם אחר האמת המוחלטת, מן הראוי להאיר את דרכם בהצגת ראיות מובהקות, כדי להוכיח, שמבין שלל האפשרויות, האפשרות שתורת ישראל היא היא, המשקפת נאמנה את האמת, האחת והיחידה, לאמיתתה, וכי היא התורה היחידה, שנכתבה על ידי בורא עולם, ואין מצב, או אפשרות אף לא קלושה, שהתורה נכתבה בידי בשר ודם.**

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בפרק הדן במהותו ומרכזיותו של ארון הברית בקיומו של עם ישראל, הודגשה הברית שהקב"ה כרת עם עם ישראל, ברית המהווה מעין הסכם/חוזה בלתי ניתן לשינוי שהפרתו טומנת בחובה עונשים וסנקציות, ובמקרה זה - חורבן הבית זה פעמיים. לא למותר להביא את מקורות כריתת הברית בין הקב"ה לשיין עם ישראל, לאמור;

שמות פרשת כי תשא פרק לד פסוק א - כח

(א) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֱלֹהֵי מֹשֶׁה פְּסַלְךָ שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים כְּרֵאשֹׁנִים וְכַתְּבֵתְלִי עֲלֵיהֶן לַחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִזְכֵּירְתִּי לְךָ וְהָיָה נִכּוֹן לְבָקֶר וְעֲלִיתָ בְּבָקֶר אֶל־הָרִי סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֵאשֵׁי הָהָר :

(ג) וְאִישׁ לְאִיזְעֵלָה עֶמְדָּה וְגַם־אִישׁ אֶל־יִרְאָה בְּכֹל־הָהָר גַּם־הִצָּאן וְהַבָּקֶר אֶל־יְרֵעֹו אֶל־מֹוֹל הָהָר הַהוּא :

(ד) וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים כְּרֵאשֹׁנִים וַיִּשְׁפֹּם מֹשֶׁה בְּבָקֶר וַיַּעַל אֶל־הָרִי סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק אֱתָו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים :.....

(ט) וַיֹּאמֶר אֱסִינָה מִצָּאתַי חֹן בְּעֵינַיִךְ אֲדַנִּי גִלְדֵנָה אֲדַנִּי בְּקַרְבְּנוּ כִּי עַם־קָשֶׁה־לְעֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לְעֹגְנוֹו וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ :

(י) וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמֶּיךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְקֹוֹק כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

רשב"ם שמות פרשת כי תשא פרק לד

(י) הנה אנכי כורת ברית - על זאת שאלך עמכם, וגם את הדבר הזה אשר דברת אעשה, שאמרת ונפלינו אני ועמך, שנגזר כל עמך אעשה לך ההפלאה וראה כל העם את הגדולה שאני עושה עמך כי נורא [הוא] כדכת' וייראו מגשת אליו. וכת' וראו בני ישראל את פני משה כי קרן וגו':

מורם מן האמור בפסוקים דלעיל, כי לוחות הברית, שהם לוחות העדות, והתורה בכללותה (החומש) מהווים מעין חוזה, בו כרת הקב"ה ברית עם ישראל. חוזה זה הינו בעל תוקף לעולמי עולמים ללא כל אפשרות לביטול או לשינוי, הנה כי כן;

בספר דברים פרשת ראה פרק יג פסוק א, נאמר, לאמור:

(א) אֵת כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֲתוּ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסַּף עֲלֵיךְ וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ:

כל מי שנמנה על עם ישראל מצווה לשמור ולעשות את כל מצות הקב"ה ללא כל אפשרות להתנער או להתנתק מהם בדרך כלשהי. יוצא, איפוא, כי ישראל, גם אם יחטא, יפר את החוזה ויסיטה מדרך הישר, ואף אם ימיר דתו, ישראל הוא. בחוזה זה, שבא לידי ביטוי בכתוב בלוחות הברית, ובחומש בכללותו מפורטים החובות והזכויות של מי שנמנה על עם ישראל. ולא בכדי הם נקראים לוחות "הברית", המהווים עדות לעצם כריתת הברית, בה מפורטים לפרטי פרטים מכלול החובות ומכלול הסנקציות, שיבואו על מי שיפר את החובות. (ראו למשל, פירוט החובות והסנקציות, כמפורט בספר דברים כז - כח, ובפרשת ניצבים, כט - ל).

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

מן האמור לעיל ניתן ללמוד על חשיבותה ומעמדת של הברית שהקב"ה כרת עם ישראל, שהיא זו המהווה את המסד ואת הבסיס לעצם התהוותו של ישראל כעם, ולעצם קיומו בארץ ישראל, בנחלת האבות המובטחת. אוצר יקר ערך זה מקומו בתוך כספת מאובטחת, היא קודש הקודשים באוהל מועד, שרק הכהן הגדול מורשה לפי תוכן הברית, להיכנס אליו פעם אחת בשנה, ביום הכיפורים, על פי הכללים והתנאים המפורטים.

על הפרת הברית על ידי מלכי ישראל ויהודה, ועל ידי העם בכללותו, שהביאו לחורבן בית ראשון,

על - ידי נבוכדנאצר מלך בבל, ניתן ללמוד מהמקורות דלהלן:

דברי הימים ב פרק לו פסוק א - ז

(ד) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֱלִיָּקִים אֲחִיו עַל־יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹנָדָה וְאֶת־יֹאחָז אֲחִיו לְקַח נָכוֹ וַיְבִיאֵהוּ מִצְרַיִם: פ

(ה) בְּרֹעֲשָׁרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹנָדָה בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹוֹק אֱלֹהָיו:

(ו) עָלְיוּ עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֹּאסְרֵהוּ בְּנַחֲשָׁתַיִם לְהַלִּיכֹו בְּבִלָּה:

דברי הימים ב פרק לו פסוק ז - י

(ז) וּמִפְּלִי בֵּית יְקֹוֹק הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֶם בְּהִיכְלוֹ בְּבָבֶל:

(ח) וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹנָדָה וְתַעֲבֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַנְּמָצָא עָלָיו הַנֶּגַם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹזָכָן בְּנוֹ תַחְתָּיו: פ

(ט) בְּרִשְׁמוֹנָה שָׁנִים יְהוֹזָכָן בְּמִלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַעֲשָׂרֵת יָמִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹוֹק:

(י) וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שְׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיָּבֵאֵהוּ בְּבֵלְהָ עִם־כָּלֵי חַמְדֹּת בַּיִת־יְקֹנָק וַיִּמְלֹךְ אֶת־צַדְקִיָּהוּ אֲחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם : פ

דברי הימים ב פרק לו פסוק יא - יד

(יא) בָּרַעֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צַדְקִיָּהוּ בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם :
(יב) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹנָק אֱלֹהֵיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֻמָּיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְקֹנָק :
(יג) וְגַם בְּמִלְךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרְדָּ אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאַלְהֵיהֶם וַיִּקְשׂ אֶת־עַרְפוֹ וַיֹּאמְרוּ אֶת־לִבָּבוּ מִשּׁוֹב אֶל־יְקֹנָק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
(יד) גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכְּהֻנִים וְהָעַם הָרַבּוּ לַמַּעֲוֹל־לַמַּעַל מְעַל כָּל־תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת־בַּיִת יְקֹנָק אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם :

דברי הימים ב פרק לו פסוק טז - יט

(טז) וַיְהִיו מַלְעֵבִים בְּמִלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו וּמִתַּעֲתָעִים בְּנִבְאָיו עַד עֲלוֹת חַמַּת יְקֹנָק בְּעָמוֹ עַד־לְאִין מִרְפָּא :
(יז) וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ פְּשָׁדִים וַיַּהַרְגַם בַּחֲוָרִיהֶם בַּחֲרָב בְּבַיִת מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל־בַּחֲוִיר וּבַתּוֹלָה וְקֹן וַיִּשָּׂשׁ הַכָּל נִתָּן בְּיָדוֹ :
(יח) וְכָל כָּלֵי בַיִת הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטָנִים וְאַצְרוֹת בַּיִת יְקֹנָק וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכָּל הֵבִיא בְּבָל :
(יט) וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בַּיִת הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־כָּלֵי מַחְמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית : ט

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

רד"ק דברי הימים ב פרק לו

(טז) מלעיבים - כמו מלעיגים :
ומתעתעים - תרגום והייתי בעיניו כמתעתע כמו כמתלעב :
במלאכי האלהים - הם הנביאים שהם שלוחי השם ית' ומתעתעים משפטו עם תי"ו ומתנתעתעים :
עד לאין מרפא - כל כך הרבו לפשוע עד שנמנעה מהם התשובה ושהיא המרפא :

מלבי"ם דברי הימים ב פרק לו

(יב - טז) ויעש הרע. עמי"ש במלכים שם פסוק כ', ור"ל חטאי צדקיהו היה שלא שמע לדברי ירמיה ועבר על השבועה, ועם זה נלוה חטא דורו שהיו רשעים, ועם זה שלח ה' נביאיו יום ויום ולא שמעו עד עלות חמת ה' עד לאין מרפא יען ראה שאין להם שום רפואה כי אינם רוצים לשוב בכל אופן :

מלכים ב פרק כד פסוק ח - יז

(ח) בְּרַשְׁמֹנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹזָכִין בְּמִלְכוֹ וַיִּשְׁלַח חֲדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אָמַר נַחֲשָׁתָא בַת־אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלַם :
(ט) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹנָק כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו :
(י) בָּעֵת הַהִיא עָלָה עָלוֹ עַבְדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַתִּבָּא הָעִיר בַּמָּצוֹר :
(יא) וַיָּבֵא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־הָעִיר וַעֲבָדוּ צָרִים עֲלֶיהָ :
(יב)

- (יג) וַיּוֹצֵא מִשֶּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בַּיִת יְקֹזֶק וְאוֹצְרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצָץ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּהֵיבֵל יְקֹזֶק כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְקֹזֶק:
- (יד) וְהַגִּלָּה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶת־כָּל־גְּבוּרֵי הַחֵיָל עִשְׂרָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים גֹּלְהָ וְכָל־הַחֲרָשׁ וְהַמְסַגֵּר לֹא נִשְׁאַר זֹלָת דָּלָת עַם־הָאָרֶץ:
- (טו) וַיִּגַּל אֶת־יְהוֹיָכִין בְּבֵלְהָ וְאֶת־אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת־אוֹלֵי אֵילֵי הָאָרֶץ הוֹלִידָה גֹלְהָ מִיְרוּשָׁלַם בְּבֵלְהָ:
- (טז)
- (יז) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־בְּבֵל אֶת־מִתְנַנְיָה דָדוֹ תַחְתָּיו וַיִּסָּב אֶת־שְׁמוֹ צְדָקְיָהוּ: פ

מלכים ב פרק כד פסוק יח - כ

- (יח) בְּרַעְשָׁרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדָקְיָהוּ בְּמִלְכּוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיָּשֶׂם אִמּוֹ חַמִּיטַל חַמּוּטַל בְּתִירְמָנְהוּ מִלְבָּנָה:
- (יט) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹזֶק כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָקִים:

רד"ק מלכים ב פרק כד

(א) ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים - הנה מצאנו כי נבוכדנצר מלך בשנה הרביעית ליהויקים כי כן כתיב בירמיהו הדבר אשר היה אל ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשונה לנבוכדנצר מלך בבל ובדניאל אומר בשנת שלש למלכות יהויקים בא נבוכדנצר וגוי ויתן ה' בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצ' כלי בית האלהי' ויביאם ארץ שנער והנה אמר כי יהויקים הגלה בבל וכן אומר בדברי הימים להוליכו בבבלה וירמי' נתנב' עליו סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם נראה כי בדרך מת ואמר כי בשנת שלש למלכו' יהויקים שהמליכו פרעה נכה ובסוף ג' שנים ליהויקי' בתחל' שנה רביעית לו התנבא ירמיהו שיבא נבוכדנצר על ירושלים ובא בשנה ההיא ויצר עליה ולכדה ולקח את יהויקים והוליכו בבל....

רד"ק מלכים ב פרק כד

- (ג) אך על פי ה' היתה ביהודה - כלומר קודם מלכות יהויקים היתה הגזירה על פי ה' שדבר ביד עבדיו הנביאי' בחטאת מנשה כי לולי חטאותיו שרבו היה סולח לחטאי' הבאי' אחריו אך בחטאתיו נגזרה הגזירה להחריב ירושלם:

אברבנאל מלכים ב פרק כד

(ג) ואמרו אך על פי השם היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה וגומר, אין ראוי שיפורש שעל חטאת מנשה אשר עשה בימיו נתחייבו ישראל בימי יהויקים חרבן, האיש אחד יחטא ועל כל העדה יקצוף השם? אבל האמת הוא שבני יהודה וירוש' (כמו שזכר ירמיהו בתוכחתיו (ירמי' ג' וי' ושם י"א י"ג) וכמו שפירשתי דף ש"ד ע"ד) השחיתו את דרכם בע"ז ובכל יתר העונות אשר למדם לעשות מנשה, ועם היות שמנשה שב בתשובה לא שבו בני יהודה עמו ונשארה העבירה בידיהם ומפני זה נחרבו, ולזה אמר שהיה רצון השם להסיר יהודה מעל פניו ולהחריבם בעבור חטאת מנשה ועונותיו, ר"ל שהיו בתוך בני יהודה, ויהיה אמרו בחטאת מנשה, כאלו אמר שהיה רצון ה' להסיר מפניו בני יהודה להיותם עושים ככל חטאת מנשה, כי ככל אשר עשה כך היו עושים בני יהודה, (ד) וזהו אמרו עוד וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה ה' לסלוח, ר"ל וגם הדם הנקי אשר

שפך מנשה מלא את ירושלים דם נקי, שלמדס לשפוך דם נקי כמו שהוא היה עושה, ולהיותם מחזיקים ברשעת מנשה לא אבה ה' לסלוח, ובזה האופן עצמו ראוי שיפורש מה שאמר ירמיהו (ירמיהו ט"ו א' ד', ו) ויאמר ה' אלי אם יעמוד משה ושמואל וגומר, ונתתים לזעוה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן חזקיהו על אשר עשה בירושלים וגומר, שלמדס לעשות תועבותיו, וז"ש את נטשת אותי נאם ה' אחור תלכי וגומר, ויתר הפסוקים המורים על עונות העם ורשעיהם, ולזה החרימם לא בעבור מנשה בלבד. והתבאר מזה שהמה בעונותיהם נמקו ולא לבד בעונות מנשה.

אברבנאל מלכים ב פרק כד

והמפרשים פירשו שקודם מלכות יהויקים היתה הגזרה הזאת על פי ה' שדבר ביד עבדיו הנביאים בחטאת מנשה, ובחטאתיו נגזרה הגזרה להחריב את ירושלים, ולזכות יאשיהו האריך השם אפו ולרשעת יהויקים לא רצה השם להאריך אפו עוד, הנה אם כן רשעת יהויקים היתה סבה שלא האריך השם אפו לא שתהיה היא סבת החרבן בלבד, ומה שפירשתי אני בו הוא היותר נכון אצלי:

אברבנאל מלכים ב פרק כד

(ח) בן שמונה עשר שנה וגומר. בכאן יספר הכתוב שיהויכין בן יהויקים מלך אחרי אביו שלשה חדשים לא עוד, לפי שעבדי מלך בבל עלו על ירושלים ותבא העיר במצור ובמצוק, ובהיותם צרים על העיר בא שמה נבוכדנצר בעצמו, ויצאו אליו יהויכין ואמו שריו ועבדיו, כדי להחניפו ולומר שהיה בידו כחומר ביד היוצר, ולשים צוארו תחת עולו ושיעשה בו כל חפצו, בחשבו שבראות נבוכד נאצר זה יחמול עליו וישיבהו למלכותו, והוא לא עשה כן, כי לקח אותו אסור, לפי שחשב שיהיה מורד בו כמו שעשה יהויקים אביו, וכמו שאחז"ל (וי"ר פ' י"ט דף קפ"ו ע"ד) שאמר נבוכד נאצר על זה מכלבא בישא גורא טבא לא נפיק, לפיכך העבירו מהמלוכה ונתנה אל צדקיהו דודו שהיה אחיו של יהויקים אביו

אברבנאל מלכים ב פרק כד

(יג) וספר הכתוב שבפעם הזאת הוציא נבוכדנאצר כל אוצרות בית ה' ובית המלך מירושלים ויקצץ אל כל כלי הזהב אשר עשה שלמה בהיכל ה', רוצה לומר אותם הכלים שהיו מצופים זהב קצץ אותם לקחת הזהב אשר עליהם, (יד) ושהגלה את כל ירושלים ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים, והגלה גם כן החרש והמסגר שהם האומנים והשוערים ושומרי החומה וסוגרים פתחיה, שכל אלה היו במנין העשרה אלף שזכר, ולא השאיר כי אם דלת העם.

ראיות מוצפנות בדילוגים להראות כי בחומש בראשית – פרשת מקץ – הוצפנו מושגים הנוגעים לחורבן

בית ראשון ולחורבן בית שני, כפי שיובא להלן.

בס"ד, לקחתי על עצמי משימה, בדחילו ורחימו, ובתפילה שלא תצא תקלה תחת ידי חו"ש, להכנס למבואת הטרקלין של הכתובים, לחפש ולהציג רמזים להוכחת אמיתות התורה, תוך הסתייעות בפרשנויות ובדרשות של חכמי ישראל לדורותיהם. בצאתי לדרך הארוכה לקחתי בתרמילי צידה לדרך, להציג בפני הקורא את העובדות המוצפנות בחומש תוך העזרות בפרוייקט השו"ת, במקראות גדולות. ובמקורות נבחרים נוספים של חכמי ישראל.

הצפנה בחומש בדילוגים שווים של חורבן בית ראשון ושל חורבן בית שני בסדר אקראי

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ב - כא

(ב) והגה מרהיאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: (ג) והגה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מרהיאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: (ד) ותאלכנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: (ה) וישן ויחלם שנית והנה שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: (ו) והנה שבע שבילים דקות ושרופת קדים צמחות אחריהן: (ז) ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והגה חלום: (ח) ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטומי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואירפותר אותם לפרעה: (ט) וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: (י) פרעה קצף על עבדיו ויטן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: (יא) ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: (יב) ושם אתנו גער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לנו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: (יג) ויהי כאשר פתר לנו בו היה אתי השיב על בני ואתו תלה: (יד) וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מרהיאר ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: (טו) ויאמר פרעה אלי יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: (טז) וישן יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: (יז) וידבר פרעה אלי יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: (יח) והגה מרהיאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: (יט) והגה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לארואית קנהה בכל ארץ מצרים לרע: (כ) ותאלכנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: (כא) ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהו רע כאשר בתחלה ואיקץ:

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ב - כא

(ב) והנה מריה' אר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: (ג) והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מריה'אר רעות מ' אה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר: (ד) ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת ה'מראה והבריאת וייקץ פרעה: (ה) וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: (ו) והנה שבע שבל'ם דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: (ז) ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה' והנה חלום: (ח) ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי מצרים ואת־כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלמו' אינפותר אותם לפרעה: (ט) וידבר שר המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום: (י) פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: (יא) ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפת' ון חלמו חלמנו: (יב) ושם' א'תנו גער עברי עבד ל' ש' הטבחים ונספר־לו' יפתר־לנו את־חלמתי' ו איש כחלמו פתר: (יג) ויהי כאשר פתר־לנו בן היתה אתי השיב על־בני ואתו תלה: (יד) וישלח פרעה ויקרא את־יוסף ויריצהו מריה'ב'ור ויגלה וי'ח'לף שמלתיו ויבא אל־פרעה: (טו) ויאמר פרעה אלי' סף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: (טז) ו'ע'ן יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה: (יז) וידבר פרעה אל־יוסף בחלמי הנני עמד על־שפת היאר: (יח) והנה מריה'אר עלת שבע פ'רות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: (יט) והנה שבע־פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה' כל־ארץ מצרים לרע: (כ) ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת: (כא) ותבאנה אל־קרננה ולא נודע כי־באו אל־קרנ'ה ומראהו רע כאשר בתחלה ואיקץ:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ב - כא

(ב) והנה מריה' אר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: (ג) והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מריה'אר רעות מ' אה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר: (ד) ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת ה'מראה והבריאת וייקץ פרעה: (ה) וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: (ו) והנה שבע שבל'ם דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: (ז) ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה' והנה חלום: (ח) ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי מצרים ואת־כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלמו' אינפותר אותם לפרעה: (ט) וידבר שר המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום: (י) פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: (יא) ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפת' ון חלמו חלמנו: (יב) ושם' א'תנו גער עברי עבד ל' ש' הטבחים ונספר־לו' יפתר־לנו את־חלמתי' ו איש כחלמו פתר: (יג) ויהי כאשר פתר־לנו בן היתה אתי השיב על־בני ואתו תלה: (יד) וישלח פרעה ויקרא את־יוסף ויריצהו מריה'ב'ור ויגלה וי'ח'לף שמלתיו ויבא אל־פרעה: (טו) ויאמר פרעה אלי' סף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: (טז) ו'ע'ן יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה: (יז) וידבר פרעה אל־יוסף בחלמי הנני עמד על־שפת היאר: (יח) והנה מריה'אר עלת שבע פ'רות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: (יט) והנה שבע־פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה' כל־ארץ מצרים לרע: (כ) ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת: (כא) ותבאנה אל־קרננה ולא נודע כי־באו אל־קרנ'ה ומראהו רע כאשר בתחלה ואיקץ:

ירמיהו
78

ראשון
15

בית
96

חורבן
90

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק י - כא

(י) פרעה קצף עליכם ואתו אתי במשמר בית שר הטבחים אתי וא
 חלום בלילה אחד אני ואת איש כפתרון חלמו חלמנו: **יואל 61**

ד לשר הטבחים ונספרלו ויפתרו לנו את חלמנו פתר: **בית 52**

אשר פתרונו כן היה אתי השיב עלי בני ואתו תלה: (יד) וישלח פרעה
 ויקרא אתיוסף וירצהו מרה ב ויראה לו ויחל ויגלה מלתיו ויבא א
 אלי סף חלום חלמת ופתר אין אתו ואני שמעתי עלי **שני 52**

אתו: (טז) ויען יוסף את פרעה לאמר בלעז אלהים יענה את ש
 פרעה: (יז) וידבר פרעה אליוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: (יח) והנה מרה היאר
 עלת שבע פרות בריאות בשר ויפוט האר ותרעינה באחו: (יט) והנה שבע פרות אחרות
 עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא יראיתיה כהנה **חורבן 90**

לרע: (כ) ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות ה
 ותבאנה אלקרבנה ולא נודע פירבאו אלקרבנה ומראיהו רע כאשר בת

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק י - כא

(ז) ותבלענה השבלים וייקץ פרעה והנה חלום **בבל 9**

את כל חרטמי מצרים ואת כל חלמו פרעה להם את חלמו **באב 8**

ואירפותר אותם לפרע דבר שר המשקים את פרעה לאמר **בבל 9**

אתי חטאי אני מזכיר פרעה קצף עלי בני ואתו אתי **בבל 9**

במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: (יא) ונחלמה חלום **בבל 9**

בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: (יב) ושם אתנו גער **בבל 9**

עבדי עבד לשר הטבחים ונספרלו ויפתרו לנו את חלמנו איש **בבל 9**

כחלמו פתר: (יג) ויהי רלנו כן היה אתי השיב עלי בני ואתו **יוון 8**

תלה: (יד) וישלח פרעה תיוסף וירצהו ויחל ויגלה מלתיו ויבא א **עשרה 14**

שמלתיו ויבא אל פרעה: (טו) ויאמר פרעה אליוס אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: (טז) ויען **עשרה 14**

יוסף את פרעה לאמר בלעזי אלהים יענה את ש לום פרעה: (יז) **עשרה 14**

וידבר פרעה אליוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: **עשרה 14**

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק כב - מב

(כב) **בטבת** 12 מי והנה שבע שבלי עלת **ב** קנה אחד מלאת **ט** בות:
 (כג) **שבליים** צנמות דקות **ת** שדפות קדים צמחות אחריהם:
 (כד) ותבלען השבליים הדקות את שבע השבליים הטבות **ת** ואמר
 אלהי החרטמים ואין מגיד לי: (כה) ויאמר יוסף אלפרעה חלום פרעה אחד
 הוא את **א** שר האלהים עשה הגיד לפרעה: (כו) שבע פרת הטבת שבע
 שנים **א** שבע השבליים הטבת **שבע** שנים הנה חלום אחד הוא: (כז)
 ושבע **תשעה** 56 דקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה **ה** ושבע
 השבליים שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: (כח) הוא הדבר

דברים פרשת כי תצא פרק כה פסוק ט - יח

(ט) **זכריה** 21 וקזק אלהיך כלעשה אלה כל עשה עול: פ (יז) **ז** כור את
 אשר **ד** לק בדר **ד** בצאתכם ממצרים: (יח) אשר קרד בדר **ד** ויזנב
 בדר כל הנחשלים אחרי **ד** ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ז - טז

(לד) יעשה פרעה ויפקד קדים על הארץ וחמ **ש** את ארץ מצרים בשבע
 שני השבע: (לה) ויהיו אחי כל **א** כל השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו רב תחת יד **שנאת** 16 בערים ושמרו: (לו) והיה האכל לפקדון
 לארץ לשבע שני הר **ש** ויין בארץ מצרים ולאתפרת הארץ ברעב:
 (לז) וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כלעבדיו: (לח) ויאמר פרעה
 אליעבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: (לט) ויאמר פרעה
 אליוסף הודי **טית** 8 ונתן את כל זאת אירנבון וחכם כמוד: (מ)
 אתה תהיה עלבית **ש** ק כלעמי רק הפסא אנדל ממד: (מא)
 ויאמר פרעה אליוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: (מב) ויסר
 פרעה את **ט** בעתו מעל **ד** ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש
 וישם רבד הזהב על צוארו: בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק (כח)
 ויאמר אליחיו הושב כספי **ו** גם הנה באמתחתי ויצא לב **גלות** 29
 אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנה: (כט) ויבאו **א** הם
 ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר:

ההצפנות על פי מצג כרונולוגי

הנביא שזיבא בתקופת זורבן בית ראשון

ירמיהו
78

ה? אר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרענה
זנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מרהיאר רעות מ? אה
ודקות בשר ותעמדה אצל הפרות עלשפת היאר: (ד) ותאכלנה הפרות
רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת ה? מראה והבריאת וייקץ
פרעה: (ה) וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד
בריאות וטבות: (ו) והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות
אחריהן: (ז) ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: (ח) ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח
ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו
! אירפותר אותם לפרעה: (ט) וידבר שר המשקים את פרעה לאמר
אתחטאי אני מזכיר היום:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק יד - כא

חורבן
90

(יג) ויהי כאשר פתרגנו בן הנה אתי השיב עלפני ואתו תלה: (יד)
וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מרהבור ויגלה וי? לף שמלתיו
ויבא אל פרעה: (טו) ויאמר: (טז) חלום חלמתי ופתר אין אתו
ואני שמעתי עליך לאמר: (יז) ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: (יז) וידבר פרעה
אל יוסף בחלמי הנני עמד עלשפת היאר: (יח) והנה מרהיאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרענה באחו: (יט) והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לאראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע: (כ) ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
הפרות הראשונות הבריאות: (כא) ותבאנה אלקרבנה ולא נודע כיבאו
אלקרבנה ומראיהו רע כאשר בתחלה ואיקץ:

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ב - כא

(יג) ויהי כאשר פתרונו
 פרעה ויקרא אתיוסף
 אלפרעה: (טו) ויאמר
 שמעתי עליך לאמר תש
 ל

בית
96

ראשון
15

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ב - כא

(ט) וידבר שר המשקים אתפרעה לאמר אתחטאי אני
 מזכיר היום: (י) פרעה קצף עלעבדיו ויתן אתי במשמר
 בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: (יא) ונחלמה
 חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתר ון חלמו חלמנו:
 (יב) ושם אָנו גַעַר עבדי עבד ל שַׁר הטבחים ונספרלו
 ופתרונו אתחלמתי ו איש כחלמו פתר:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

הבקעת הזומות

עשרה
14

עשרה - מרחק 14 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק טז

ויען יוסף אתפרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את ש לום פרעה: יז וידבר
 פרעה אליוסף בחלמי הניני עמד עלשפת היאר:

בטבת
12

בטבת - מרחק 12 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק כב

וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: כג והנה
 שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם:

זורבן בית ראשון - 586 לפנה"ס

תשעה
56

מרחק 56 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק כד

ותבל **ה**ם הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אליהחרטמים
ואין מגיד לי: כה ויאמר יוסף אלפרעה חלום פרעה אחד הוא את **ש**ר
האלהים עשה הגיד לפרעה: כו שבע פרת הטבת **שבע** שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: כז ושבע הפרות הרקות
והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב:

באב
8

מרחק 8 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק י

עלעבדיו ויתן אתי במשמור **ב**ית שר הסבחים אתי ואת שר
האפים:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ב - כא

בית
96

(יג) ויהי כאשר פתרון **ה** השיב עלפני ואתו תלה: (יד) וישלח
פרעה ויקרא אתיוסף **ה**בור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא
אלפרעה: (טו) ויאמר פרעה אליוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: (טז) ויען יוסף אתפרעה
האליוסף **ה** פרות

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק י - כא

שני
52

(יג) ויהי כאשר פתרון **ה** השיב עלפני ואתו
תלה: (יד) וישלח פרעה **ה** יוסף ויריצהו מרהבזר
ויגלה ויחלף **ש**מלתיו ויבא אלפרעה: (טו) ויאמר פרעה
אליוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני **ה** שמעתי עליך
לאמר תשמע חלום לפתר אתו: (טז) ויען יוסף אתפרעה
לאמר בלעד **ה** אלהים יענה אתשלוים פרעה:

הנביאים שזיכאו בתקופת זורבבן בית שני

בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק י - כא

(י) פָּרְעָה קָצַף עַל־עַבְדֵי יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ בְּמִשְׁמַר בְּיַד שַׂר הַטַּבָּחִים
 אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֲפִים: (יא) וַנַּחֲלֶמָה חֲלוֹם בַּלַּיְלָה אֲחָדָּה אֲנִי וְהַאֲחֵי
 אִישׁ כַּפְתָּרוֹן חֲלְמוּ חֲלֻמָּנוּ: (יב) וְשֵׁם אֲתָנּוּ גַּעַר עַבְדֵי עַבְדֵי לְשַׂר
 הַטַּבָּחִים וְנִסְפְּרִילוֹ וַיִּפְתְּרֵנוּ: (יג) אֲתִי חֲלַמְתִּינוּ אִישׁ כֹּחַ
 (יד) וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלַח
 וַיַּחֲלֶף שִׁמְלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל־פְּרַעֲה:

**יואל
61**

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

הנביאים שזיכאו בתקופת זורבבן בית שני

(יב) וְשֵׁם אֲתָנּוּ גַּעַר עַבְדֵי עַבְדֵי לְשַׂר הַטַּבָּחִים וְנִסְפְּרִילוֹ וַיִּפְתְּרֵנוּ
 אֲתִי חֲלַמְתִּינוּ אִישׁ כֹּחַ חֲלֻמָּנוּ פְּתָרוֹ: (יג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פְּתַרְלָנוּ בְּנֵי הַיָּהּ אֹתִי הַשָּׂבִיב
 עַל־כַּנִּי וְאֲתוֹ הַשָּׂבִיב וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלַח
 וַיַּחֲלֶף שִׁמְלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל־פְּרַעֲה: (טו) וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלַמְתָּ
 וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפִתְרֵ אֲתוֹ: (טז) וַיַּעַן
 יוֹסֵף אֶת־פְּרַעֲה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרַעֲה:

**חגי
91**

דברים פרשת כי תצא פרק כה פסוק ט - יח

(טז) כִּי תוֹסֵף לְהִידָּף כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים כָּל־עֲשֵׂה עֹול: פ (יז) אֲזַכֹּר אֶת
 אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לִּי בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: (יח) אֲשֶׁר קָרָדְךָ בְּדָרְךָ
 וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁים אַחֲרָיְךָ וְאֲתָה עֵנִף וַיַּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים:

**זכריה
21**

בית שני נזרע על שנת חיים

שנת
16

שנת - מרחק 16 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק לד

יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ ויחמט את ארץ מצרים
בשבע שני השבע: לה ויקבלו את כל אכל השנים הטבות
הבאת האלה ויצברו בך תחת יד פרעה אכל בערים ושמו:

חיים
3

חיים - מרחק 3 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק יז

וידבר פרעה אליוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

הגלויות אזורי הזורבן

גלות
29

גלות - מרחק 29 בראשית פרשת מקץ פרק מב פסוק כח

ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמת חתי ויצא לכם ויחרדו איש
אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: כט ויבאו אליעקב אביהם ארצה
כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר:

בבל
9

בבל - מרחק 9 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק ז

ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום:

יוון
8

יוון - מרחק 8 בראשית פרשת מקץ פרק מא פסוק יב

ושם אתנו גער עבדי עבד לשר הטבח'ים ונספרלו ויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר:

סוף דבר

מההצפנות הנ"ל עולה, כי כבר בתורה שבכתב, אשר ניתנה לעם ישראל במעמד הר סיני, קבל עם ועדה, שהיו עדים בעצמם למעמד החד פעמי בכל מהלך הדורות עד כה, שמנה לבד משש מאות אלפי גברים מבן עשרים שנה ועד חמשים שנה, מאות נשים טף ומבוגרים, בורא עולם, הצפין, בדרך של רמזים בפרשיות השונות את חורבן הבית הראשון ואת חורבן הבית השני שעתידיים לבוא על עם ישראל, בימי הנביאים האמורים.

בשים לב לתאריכים הבאים;

- מעמד הר סיני התרחש בשנת 2448 לבריאת העולם;
- חורבן בית ראשון התרחש בשנת 3174 לבריאת העולם (726 שנים אחרי מתן תורה) (586 שנים לפני הספירה)
- חורבן בית שני התרחש בשנת 3830 לבריאת העולם. (1,382 שנים אחרי מתן תורה) (70 שנה לספירה)

מסקנה - אף בן אנוש לא היה יכול לדעת זאת ובוודאי שלא היה יכול להצפין בצורה מופלאה ומדויקת את המלים בדילוגים השווים, בספרי החומש השונים, כמודגם לעיל.

